

האשה שנתארמלה

פרק שני כתובות

יז.

עין משפט
נר מצוה

א ה טושי'ע אהיע סימן
סה סעיף א:
ב ו מיי' פיו מלכות
דעות הלכה א:
ג טושי'ע עס סימן סה
סעיף ב:
ד ח מיי' פיי'ד מהל' אצל
הלכה ח סמנ עשין
לדנין ז טושי'ע י"ד סימן
עס וטושי'ע אהיע סי' סה
סעיף ד:
ה ח מיי' עס הלכה ח:
ו ו מיי' פיו מלכות ח"ת
הלכה ו סמנ עשין יג
טושי'ע יז' סי' רמח ספיף
יד:
יז ו מיי' פיו מלכות
מלכות אצל הלכה ט
והלכה יא טושי'ע י"ד סימן
ספא סעיף א:

תוספות ר"ד

כלה כמות שהיא פי' לפי
פיה והשיבוהה מקלסין
אוהה ולא במה שאין בה
ובה"א כלה נאה וחסודה
חוט של חסד משוך עליה
ומראיתה נאה פי' נאה
בעיני הבריות אמר ב"ש
לבי'ה לזבדין הרי שהיתה
גברת או סומא אומרים
לה כלה נאה וחסודה
והתורה אמרה מדבר שקר
תרחק א"ל ב"ה לרברבים
מי שלקח מקח רע מן
השוק ישבחנו בעיניו או
יגנו בעיניו הרי אומר
ישבחנו בעיניו מכאן אמרו
חכמים תהא דעוהו של
אדם מעורבת עם הבריות
הכלה וזה מה מלפני מלך
ואע"פ שאומר שקר: ת"ד
מביירין את המת מלפני
הכלה וזה מה מלפני מלך
ישראל: ת"ד מבטלין ת"ת
להוצאת המת ולהכנסת
כלה אמרו עליו על ר"י בר
אלעאי שהיה מבטל ת"ת
להוצאת המת ולהכנסת
צרכו אמר ר"ש בר (איקא)
[אנין] משמיה דרב תליסר
אלפי גברי ושיתא אלפי
שיפורי ואמרי לה תריסר
אלפי גברא ומנייהו שיתא
אלפי שיפורי פי' מכריזין
עליו שיבואו לכבודו וגם
מקוננים ומספידים אותו
בחלילים עולא אמר כגון
דחייבי גברא מאבולא ועד
סכרא פי' מפתח העיר
עד הקבר ר"ש ואיתימא
ר' אמי ואיתימא רבי
יוחנן נטילתה כתינתה
מה נתינתה בסי' רבוא
אף נטילתה בסי' רבוא
וה"מ למאן דקרי ותני
אבל למאן דמתני לית
ליה שיעורא פי' דקרי
מקרא ותני משנה אבל
עדיין לא שנה לתלמידים
אבל למתני לתלמידים לית
ליה שיעורא וכתב המורה
ומילא שמעין דלמאן

כמות שהיא: לפי יופיה ותשיבוהה מקלסין אותה: **חסודה**: חוט של
מקד משוך עליה: **מלאן אמרו**: מדברי צ"ה שאמרו ישבחנה: **ספא**
דעוהו של אדם מעורבת עם הבריות: לעשות לאיש ואיש כרצונו:
משרו: משוררים: **לא כהל**: אינה כריכה כהל: **ולא שרק**: אצט
המאדים את הפנים: **פירכום**: קליעת
שיער. **זו לא כחלה ולא שרק** ולא
פירכסה והרי היא יעלת מן: **כל מן**
דין: כל כמות אלו הוו סומכין לנו
לקרותן רבי ולמנותם דיינין: **סרמיסין**:
מסרסין הלכות בהיפך טעמיהן:
סרמיטין: לשון סמרטוטין: **חמיסין**:
אומרים חמישית הטעם: **טורמיסין**:
לא איתפרש: **ט**: (טורמיסין כי ההיא
דלמך צב"ר (פ' מא' ג) על טורמיסין
למיקרב למסאלא דמטרוניתא אנשים
ריקניים): **ט**: **מחסיבאל**: מבית המדרש:
רבה דעמיא: נשיא צעמו: **מודרנא**:
מנהיג: **צריך משיך לשלם**: צרוך
צואף לשלום: **צוינא דנהורא**: על
שהיה קלסתר פניו מצהיק כדלמרינן
צב"צ (דף גמ). שופריה דרבי אבהו
מענין שופריה ו' דרבי יוחנן דנפקי
זיהורית מיניה כדמפרש התם:
אחלת: שלם צדין. **זורק אחת ומקבל**
אחת: מכסיף ון סבא: שמואלל כצבדו
תלמידי חכמים ונהג קלות ראש
צעמנו: **שוטיסיה**: שוט של הדס
שהיה מרקד צו: **שיטסיה**: שיטתו
ומנהגו: **שעוסיסיה**: שהיה מתנהג
כשעוה: **מרכיז לה אכספיה**: את
הכלה: **כי כשורא**: כקורה צעלמא
שאין אחת מהרהרין עליה: **לחצנה**:
כשרואה הכל מסתכלים בה נכנס
יופיה בלבו: **מסבירין**: כשכלה יוצאה
דידיה לכולי עלמא וגמירי דלא אפסיק עמודא
דנורא אלא אי אחד בדרא אי לתרי בדרא
א"ר זירא אהנייה ליה שוטייתיה לסבא ואמרי
לה שטותיה לסבא ואמרי לה שיטתיה לסבא
רב אחא מרכיב לה אכתפיה ומרקד אמרי
ליה רבנן אגן מהו למיעבד הכי אמר להו אי
דמיין עלייכו ככשורא לחיי ואי לא לא א"ר
שמואל בר נחמני א"ר יונתן מותר להסתכל
בפני כלה כל שבעה כדי לחבבה על בעלה
יולית הלכתא כוותיה ת"ר דמעיבדין את
המת מלפני כלה הוה וזה מלפני מלך ישראל
אמרו עליו על אגריפס המלך שעבר מלפני
כלה ושבחוהו חכמים שבחוהו מכלל דשפיר
עבד וְהָא א"ר אֲשִׁי אֶפְיָלוּ לַמַּד יְגִישָׁא
שִׁמְחָל עַל כְּבוֹדוֹ אֵין כְּבוֹדוֹ מֵחֹל דְּאִמְר מר ^א שוֹם
תִּשִׁים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ שִׁתְּהָא אִימְתוֹ עֲלִיךָ פִּרְשֵׁת
דְּרִכִּים הוּאִי תְּגוּ רַבְנָן ^ב מִבְּטַלְיָן תְּלִמּוּד תּוֹרָה וְלִהְכַנְסַת כְּלָה
אִמְרוּ עֲלִיו עַל רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי אֲלֵעָאִי שְׁהִיָּה מִבְּטַל תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְהוּצֵאת
הַמַּת וְלִהְכַנְסַת כְּלָה בְּמָה דְּבָרִים אִמּוּרִים ^כ כְּשֵׁאִין עִמּוֹ כָּל צָרְכוֹ אֲבָל יֵשׁ
עִמּוֹ כָּל צָרְכוֹ אֵין מִבְּטַלְיָן וְכִמְהָ כָּל צָרְכוֹ אִמְר רַב שְׁמוּאֵל בְּר אִינִי
מִשְׁמִיָּה דְּרַב תְּרִיסַר אֲלָפִי גְּבָרִי וּשְׁיִתָּא אֲלָפִי שִׁיפּוּרִי וְאִמְרִי לֵה ^ד תְּלִיסַר
אֲלָפִי גְּבָרִי וּמִינִיָּהּוּ שִׁתָּא אֲלָפִי שִׁיפּוּרִי עוּלָא אִמְר כְּגוֹן דְּחִיַּיְצִי גְּבָרִי מֵאֲבּוּלָא
וְעַד סִיכְרָא רַב שֵׁשֶׁת וְאִיִּתִּמָּא רַבִּי יוֹחָנָן אִמְר נְטִילְתָּה כְּנִיתִנְתָּה מַה
נְתִינְתָּה בְּשֵׁשִׁים רַבּוּא אִף נְטִילְתָּה בְּשֵׁשִׁים רַבּוּא יְהוּ"מ לְמָאן דְּקָרִי וְתָנִי
אֲבָל

מת צעיר כל בני העיר אסורים צעשיית מלאכה ומוקי לה דלכיה כצרותא אצל אי איכא חצרותא מותרין השאר פירוש חצרותא שחלקן
בני העיר לחצרות שמעסוק כל אחת צמת שלה צפני ענמה היינו שלא צעית הולאה אצל צעמה הולאה כולם כריכין לצא:

אבל
על שם שהיה גדול בניו כדלמרינן כהשוכר את הפועלים (צ"מ פד): שופריה דר' אבהו מעין שופריה דר' יוחנן (סנהדרין סח, והוגה שם: מעין שופריה דיעקב אבינו).
ברוך מתירך, כרוך צואף (שם), ולהכנסת כלה, ללוותה מצית אציה לנית מופתה (מגילה כח,).

א) [סנהדרין יד,].
ב) [צנורין ערך חמס]
הארץ לפרש כל המלות אלו
במה אופנים קח נא משם,
ג) לקמן ע: ד) [שמחות
פ"א ע"ש, ה) קדושין לב:
טוטה מא: סנהדרין יט,].
ו) [שם וסנהדרין כב,].
ז) [מגילה ג: כט,]. ח) [ג"ל
ט) [ו"ל הערוך צנורין
עם חמסין שפוען חוששה
של מסכת ועין רש"י
בסנהדרין מפרש משלון
חמסין שפוען חמור
טעמי מורה, י) הנה"ה
היא זו. ש"ל. י) עס צב"ר
הגורסא טולמוסין פרשי'
צפירושו עס טולמוסין אמרי
חמס מורסו ארס צילל
(משל ו י) צר נש טלומס
וע' צמער' לשון ערך
רמס, י) נלמא הכי לא
צב"צ גס צב"מ פד. קלמך
להיא טעם דלא חשיב
שופריה דר' יוחנן והנה
כצ"י [סנהדרין יד, ד"ה
צוינא וכו' אפשר לתקן
ולומר דל"ל מעין שופריה
דיקנפ אצל כצ"י דהיא
שטיי נפקי זיהורית
מיניה כדמפרש התם מניה
לישב ולתקו צואפן אחר,
ח) כצ"י למה היא,
ט) [ג"ל דבמסכת דף ארן
וועא פ"ח, ט) [ערוכין
י, ט) [בבב"ב ד: עירובין
כא,].

תורה אור השלם

1. מדבר שקר תרחק
אזכיר וצדיק את תהרג כי
לא אצדיק ישע:
שמות כג ז
2. שום תשים עלך מלך
אשר יבחר ו אלדוד בו
מקרב אוחק תשים עלך
מלך לא תוכל לתת
עלך איש גברי אשר לא
אזכיר וצדיק דברים יז טו

גליון הש"ס

גמ' מירק אהלת.
יושלמי פ"א דפאה על
ממני' א' ובשתי קנת ועוד
צמיר' צדאשת פ' נט:
תום' ד"ה מבטלין וכו'
גדול שיבושה. כצמות דף
ז ע"צ:

מוסף רש"י

והסודה. מוקללת לכל
רואיה (עי' בראשית לט
כא). לא כהל. לעינים,
ולא שרק. לפנים, ולא
פירכוס. לשיער, שר הוא
לכלה נאה שמעלת מן בלג
קשות (סנהדרין יד,). כל
מן דין וכל מן דין
סמוכו לנא. כל כמו אלו
ויולא כסן היו סומכין לנו,
שכאיים הם למיכה' ^א לנ,
סרמיסין. לשון הפנינים,
כמו סרס את המקרא
מראשו לטופו, שמהפכין
את טעמי מורה (שם).
סרמיטין. לשון סמרטוט,
כלומר שאין טמיס טעם
האון לדביהס' (שם).
חמיסין. חמסין, שמוענין
ולומר טעמי מורה (שם).
טורמיסין. לא איתפרש
(שם). ר' אבהו, הוה
מקורב למלכות (עי' כח).
מדברנא. מנהיג, כו' שם
שהיה פרנס וקדוש מלכות